

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/157/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116221003
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1116221003.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: E.. O.. D. J., T. A. X, A., zastúpený advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, so sídlom Malacká 2/B, 902 01 Pezinok, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO: 00 166 073, Račianska ul. 71, 813 11, Bratislava, o náhradu škody vo výške 112 859,32 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 01.06.2017, č.k. 7C/56/2016-91, jednomyselne, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalovanej sa n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (výrok I) a žalovanej náhradu trov konania nepriznal (výrok II).

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 3 ods. 1, 2, § 9 ods. 1,2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). Vecne rozhodnutie zdôvodnil tým, že mal za preukázanú existenciu nezákonného rozhodnutia ako aj existenciu nesprávneho úradného postupu. Nakoľko si žalobca uplatnil škodu aj z titulu nesprávneho úradného postupu aj z titulu nezákonného rozhodnutia, skúmal či medzi týmito titulmi nároku na náhradu škody a tvrdenou škodou je príčinná súvislosť. Konštatoval, že medzi nesprávnym úradným postupom a tvrdenou škodou neexistuje príčinná súvislosť. Poukázal na to, že dĺžka konania vedeného pod sp. zn. 15C/96/2008 nemá vplyv na to, či bude žalobca v tomto konaní úspešný príp. či nárok prípadne mu prisúdený v tomto konaní bude alebo nebude vymožitelný. Vo vzťahu k žalobcom uvádzanému nezákonnému rozhodnutiu dal do pozornosti, že konanie vedené pod sp.zn. 15C/96/2008 nie je zastavené, keďže právoplatné rozhodnutie o zastavení konania bolo Najvyšším súdom SR zrušené. Vzhľadom k uvedenému nie je možné dospieť k záveru, že žalobca s definitívnou platnosťou stratil majetkový prínos, ktorý podľa neho mohol očakávať v konaní sp. zn. 15C/96/2008. Aj v prípade, ak by konanie sp. zn. 15C/96/2008 bolo definitívne zastavené nárok žalobcu by pri nezmenenom skutkovom stave nebolo možné vyhodnotiť ako dôvodný. Dal do pozornosti, že žalobca pri odôvodnení svojho nároku vychádzal podľa žaloby čl. 7 aj zo stanoviska Cpj 87/70, po preštudovaní ktorého súd prvej inštancie dospel k záveru, že uvedený právny záver v stanovisku Cpj 87/70 obsiahnutý nie je. Preto ak by aj mal povinnosť predbežne posúdiť dôvodnosť nároku žalobcu v konaní sp. zn. 15C/96/2008, keďže žalovaný vznik škody opätovne namietal, mal žalobca povinnosť dôvodnosť nároku uplatneného v konaní sp. zn. 15C/96/2008 preukázať, čo však neurobil. Vzhľadom k tomu, že konanie sp. zn. 15C/96/2008 pokračuje a nie je definitívne skončené zastavením konania a žalobca netvrdil a ani

nepreukázal, že aj napriek pokračovaniu v tomto konaní sa jeho majetok nezväčšil, hoci by sa tomu tak stalo, ak by nebolo nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, súd prvej inštancie z dôvodu nepreukázania vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). V konaní plne úspešnej žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko žalovaná výslovne vyhlásila, že si trovy konania neuplatňuje a zo súdneho spisu žiadne trovy žalovanej nevyplývajú.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f),g) a h) C.s.p.. Majúc za to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Namietal, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uviedol, že konanie na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 15C/96/2008 nie je právoplatne skončené, preto súd prvej inštancie vec neprípustne prejudikoval a tvrdil, že mu nevznikla škoda. Poukázal na to, že na začiatku pojednávania dňa 01.06.2017 zákonná sudkyňa uviedla, že spis sp.zn. 15C/96/2008 Okresného súdu Bratislava I jej bol predložený / doručený iba 5 minút pred začatím pojednávania dňa 01.06.2017/, preto sa s nim nemohla riadne oboznámiť. Za daného skutkového stavu tak súd prvej inštancie nezistiac riadne a presvedčivo skutkový stav veci, vec nesprávne právne posúdil a neprípustne prejudikoval vec vedenú na Okresnom súde Bratislava I sp.zn. 15C/96/2008. Z obsahu žaloby nevyplýva, že vychádzal z nejasného stanoviska Cpj 87/70. Nebyť nezákonných rozhodnutí vydaných okresným aj krajským súdom spojení s nesprávnym úradným postupom súdu prvej inštancie za účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z., by mu škoda nevznikla. Namietal, že ani ku dňu odvolania mu nebol doručený do vlastných rúk zvukový záznam z pojednávania. Mal za to, že zastavením konania v kompenzačnej veci č.k. 15C/96/2008 vedenej na Okresnom súde v Bratislave v dôsledku vydania nezákonných rozhodnutí Okresným súdom Bratislava I a Krajským súdom v Bratislave, zrušených pre nezákonnosť Najvyšším súdom SR uznesením č.k. 5Cdo 181/2013 z 21.08.2013, ktoré mu bolo doručené dňa 26.09.2013 mu vznikala majetková škoda v sume 112 859,32 eur s prísl.. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jeho tvrdením počas pojednávania dňa 01.06.2017 a zanedbal tak všeobecnú poučovaciu povinnosť podľa C.s.p., kedy poukázal na aktuálny rozsudok Všeobecného súdu EÚ vo veci KENDRION proti Európskej únii z 01.02.2017 sp.zn. T 479/14. Za daného stavu považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepresvedčivé. Postupom a rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko vo veci nerozhodoval nestranný súd. Arbitrárne rozhodnutie súdu prvej inštancie odporuje aj rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4MCdo 20/2009, Ústavného súdu SR sp.zn. IV ÚS 159/2012. V konaní pred súdom prvej inštancie preukázal a splnil všetky podmienky na odškodnenie majetkovej ujmy, čo do dôvodu a do výšky. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne poukazuje, a vyjadruje sa len k odvolacím námietkam odvolateľa.

8. Naplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. žalobca odôvodňoval tým, že súd prvej inštancie neprípustne prejudikoval rozhodnutie vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 15C/96/2008, i napriek tomu, že sa so spisom oboznámil len niekoľko minút pred pojednávaním. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 01.06.2017 odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie na pojednávaní oboznámil s pripojeným spisom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 15C/96/2008. Pričom súd prvej inštancie v bode 35 odôvodnenia rozhodnutia konštatoval, že uvedené konanie nie je zastavené, t.z. nie je právoplatne skončené a vo veci sa koná, čo bolo vo veci zásadným. Za neprípustné prejudikovanie rozhodnutia vo veci vedenej pod sp.zn. 15C/96/2008 nemožno považovať ani odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v bode 36. V uvedenom bode súd prvej inštancie len upriamil pozornosť na to, že aj v prípade, ak by mal posúdiť predbežne dôvodnosť nároku žalobcu v konaní vedenom pod sp.zn. 15C/96/2008, dal do pozornosti, že žalovaná aj v danom konaní žalobcom tvrdený vznik škody namietala. Bez ohľadu na to, ako súd prvej inštancie v tomto konaní vyjadril svoj názor vo vzťahu ku konaniu vedenému na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 15C/96/2008, uvedené nemá vplyv rozhodnutie príslušného súdu v konaní vedenom pod sp.zn. 15C/96/2008, nakoľko ním nie je konajúci súd v danej veci viazaný.

9. K odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Uvedený odvolací dôvod žalobca zdôvodnil tým, že súd prvej inštancie sa riadne nevysporiadal so skutočnosťou, že preukázanie uplatneného nároku na zaplatenie sumy 112 859,32 eur s prísl. sa malo riadne a včas vykonať v konaní vedenom pod sp.zn. 15C/96/2008. S uvedenou argumentáciou žalobcu možno súhlasiť, keďže konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 15C/96/2008 nebolo v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie právoplatne skončené, čo korešponduje so závermi súdu prvej inštancie, že v čase rozhodnutia súdu žalobca nestratil možnosť získať ním uplatnený nárok. Vo vzťahu k námietkam žalobcu, že v žalobe tvrdil aj nesprávny postup zo strany Okresného súdu Bratislava I v konaní č.k. 15C/96/2008, odvolací súd upriamuje pozornosť, na to, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 01.06.2017 uviedol, že existenciu nesprávneho úradného postupu v konaní sp.zn. 15C/96/2008 mal za preukázanú, uvedené vyplýva aj z bodu 27 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Vychádzajúc z obsahu žaloby (str.7), v ktorej žalobca na podporu dôvodnosti nároku uviedol aj stanovisko Najvyššieho súdu ČSSR Cpj 87/70, publikované pod č. 55 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1971, s ktorým sa súd prvej inštancie vysporiadal v bode 36 odôvodnenia, sa javí odvolacia argumentácia žalobcu uvedená na str. 3 druhý odsek odvolania nedôvodnou. Z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 01.06.2017 odvolací súd zistil, že žalobca na podporu svojej argumentácie poukázal na výklad D.. S. k rozhodnutiu Všeobecného súdu EÚ vo veci KENDRION proti EÚ(sp.zn. T-479/14), uvádzajúc, že obdobne rozhodol NS SR aj vo veci sp.zn. 4M Cdo/20/2009 z 30.05.2011, ktoré doložil do spisu. Vzhľadom k uvedenému doplnenie právnej argumentácie žalobcu na pojednávaní dňa 01.06.2017 nemožno považovať za zmenu žaloby, o ktorej by bolo potrebné samostatne rozhodnúť, preto zo strany súdu prvej inštancie nedošlo ani k porušeniu ust. § 160 C.s.p..

10. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v

posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

11. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vychádzajúc zo zásady iura novit curia („súd pozná právo“) na skutkové tvrdenia žalobcu správne aplikoval ust. zákona č. 514/2003 Z.z., majúc za preukázanú existenciu nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu, t.z. splnenie prvého predpokladu zodpovednosti za škodu podľa ust. zákona č. 514/2003 Z.z.. Súd prvej inštancie tak postupoval správne, keď zistiac splnenie prvej zákonnej podmienky, pristúpil k preskúmvaniu dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku na náhradu škody a skúmal, či medzi nezákonným rozhodnutím/ nesprávnym úradným postupom a žalobcom uplatňovanou škodou je vzťah príčiny a následku. Existencia škody musí byť dokazovaná cez konkrétne skutkové okolnosti (tvrdené poškodeným), ktoré pri logickej úvahe povedú súd k záveru, že škoda by skutočne vznikla nebyť protiprávnej udalosti, t.j. či by za daných okolností bola žalovaná škoda aj reálna. Nakoľko žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie neosvedčil ním tvrdený vznik škody, ktorý mal spočívať v majetkovej škode vo výške 112 859,32 eur, uvedené vedie k záveru, že škoda ktorej sa žalobca v konaní domáhal, je skutočne iba „fikciou“. Keďže žalobca nepreukázal vznik škody, či už v podobe ušlého zisku alebo v podobe skutočnej škody ani existenciu príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom a škodou, bolo dôvodným žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť.

12. V podanom odvolaní uplatnil žalobca aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p. (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností). Uvedený odvolací dôvod je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom. V podanom odvolaní žalobca nekonkretizovala, ktoré dôkazy súd prvej inštancie nevykonal, hoci boli tvrdené a odvolací súd nemal uvedený odvolací za preukázaný ani preskúmaním obsahu spisu.

13. Dôvodnosť odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené) rovnako žalobca v podanom odvolaní bližšie nešpecifikoval. Ak by odvolateľ videl pochybenie v tomto procesnom postupe súdu, musel by argumentovať v odvolaní odvolacím dôvodom sub. písm. e) a/alebo f) C.s.p.. Stav predpokladaný hypotézou tejto normy nemožno v kontradiktórnom spore ani objektívne dávať za vinu súdu, ktorý postupoval v intenciách prejednávacieho princípu. Zároveň však ide o stav, keď je možné doteraz zistený skutkový stav (skutkový základ neprávoplatného rozhodnutia) aktivitou strany sporu viac priblížiť „pravde“, čím sa rozhodnutie vo veci samej môže vo väčšej miere priblížiť ideálu spravodlivého rozhodnutia. Prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať v spojitosti s ust. § 366 písm. d), z ktorého vyplýva, že novoty môže odvolateľ použiť v tomto prípade len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez vlastnej viny.

14. V podanom odvolaní žalobca uplatnil aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. majúc za to že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom než zákonom predpokladanom rozsahu - pozri aj § 160 a komentár k tomuto ustanoveniu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odprieť výpoveď),

porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (pozri § 193) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (pozri § 194 ods. 2). Naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu nemožno vyvodiť ani s poukazom na to, že súd prvej inštancie nesprístupnil žalobcovi záznam v CD podobe, vychádzajú z toho, že žalobca bol na pojednávaní osobne prítomný a súd o obsahu pojednávania vyhotovil zápisnicu.

15. Vo vzťahu k ostatným námietkam odvolateľa odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu odvolateľa odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

16. Na základe uvedeného sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a rozhodnutie súdu prvej inštancie (vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie), ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. Vzhľadom k výsledku odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná. Z obsahu spisu vznik trov tohto odvolacieho konania na strane žalovanej nevyplýval, preto o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).